

Συμπέρασμα

Ο Οδυσσέας επέστρεψε στην Ιθάκη και, με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς, μεταμφιέστηκε σε ζητιάνο φοβούμενος ότι οι μνηστήρες της Πηνελόπης θα τον αναγνώριζαν και θα του έκαναν κακό. Ο πρώτος που τον αναγνώρισε ήταν ο πιστός του σκύλος, ο Άργος, ο οποίος ύψωσε το κεφάλι του και σηκώνοντας τα αυτιά του τον αναγνώρισε, παρόλο που δεν τον είχε δει για είκοσι χρόνια.

Η Ευρυκλεια, γριά και πιστή υπηρέτρια που τον είχε φροντίσει ως παιδί, έπλυνε τα πόδια του κατ' απαίτηση της Πηνελόπης και τον αναγνώρισε κι αυτή χάρη σε μια ουλή στο πόδι του από παλιά.

Η Πηνελόπη φοβόταν ότι δεν ήταν ο πραγματικός της σύζυγος αλλά κάποιος μεταμφιεσμένος, ίσως στο πλαίσιο κάποιας πλεκτάνης των θεών, και τον δοκίμασε ζητώντας από την υπηρέτριά της να μετακινήσει το κρεβάτι τους. Ο Οδυσσέας ισχυρίστηκε ότι αυτό ήταν αδύνατο, γιατί ως δημιουργός του κρεβατιού ήξερε ότι ένα από τα πόδια του ήταν ζωντανή ελιά. Έτσι, η Πηνελόπη πείστηκε ότι ήταν πραγματικά ο σύζυγός της.

Τέλος, η Πηνελόπη επινόησε μια νέα πλεκτάνη: έβγαλε από το αποθηκάρειό της ένα μεγάλο τόξο και ένα σωρό βέλη που ανήκαν στον σύζυγό της και είπε στους μνηστήρες ότι όποιος μπορούσε να τεντώσει το τόξο και να περάσει ένα βέλος μέσα από δώδεκα μικρούς κρίκους, θα γινόταν ο σύζυγός της. Οι μνηστήρες προσπάθησαν, αλλά κανείς δεν τα κατάφερε.

Όταν ο μεταμφιεσμένος σε ζητιάνο Οδυσσέας ζήτησε να δοκιμάσει, ξέσπασε αναστάτωση στην αίθουσα, την οποία ηρέμησε ο Τηλέμαχος, ο γιος του Οδυσσέα, και του έδωσε να δοκιμάσει. Ο Οδυσσέας διέταξε τους υπηρέτες να κλείσουν τις πόρτες, τέντωσε το τόξο χωρίς καμία προσπάθεια και πέρασε το βέλος μέσα από τους 12 κρίκους. Στη συνέχεια γύρισε στους μνηστήρες, ανακοίνωσε ότι η μοίρα τους ήταν αποφασισμένη και τους σκότωσε όλους με τα υπόλοιπα βέλη, με τη βοήθεια του Τηλέμαχου που κρατούσε το σπαθί του.